

Συλλογή της Νομολογίας

Υπόθεση C-335/16

**VG Čistoća d.o.o.
κατά
Duro Vladika
και
Ljubica Vladika**

(αίτηση του Općinski sud u Velikoj Gorici
για την έκδοση προδικαστικής απόφασης)

«Προδικαστική παραπομπή – Περιβάλλον – Απόβλητα – Οδηγία 2008/98/ΕΚ – Κάλυψη του κόστους διαχειρίσεως των αποβλήτων – Αρχή “ο ρυπαίνων πληρώνει” – Έννοια των “κατόχων αποβλήτων” – Χρέωση για τη διαχείριση των αποβλήτων – Ειδικό τέλος προοριζόμενο προς χρηματοδότηση επενδύσεων κεφαλαίου»

Περίληψη – Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα)
της 30ής Μαρτίου 2017

Περιβάλλον — Απόβλητα — Οδηγία 2008/98 — Κόστος διαθέσεως αποβλήτων βαρύνον τους κατόχους τους — Εφαρμογή της αρχής «ο ρυπαίνων πληρώνει» — Εθνική ρύθμιση προβλέπουσα φόρο υπολογιζόμενο βάσει εκτιμήσεως του όγκου των αποβλήτων που δημιουργούν οι χρήστες και όχι βάσει των παραγομένων ποσοτήτων — Επιτρέπεται — Προϋπόθεση — Σύμφωνος με την αρχή της αναλογικότητας υπολογισμός του σχετικού κόστους — Εκτίμηση από το εθνικό δικαστήριο

(Άρθρο 192 ΣΛΕΕ· οδηγία 2008/98 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, άρθρα 14 και 15 § 1)

Το άρθρο 14 και το άρθρο 15, παράγραφος 1, της οδηγίας 2008/98/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 2008, για τα απόβλητα και την κατάργηση ορισμένων οδηγιών, έχουν την έννοια ότι, στο παρόν στάδιο εξελίξεως του δικαίου της Ένωσης, δεν αποκλείουν εθνική ρύθμιση, όπως αυτή της κύριας δίκης, η οποία προβλέπει για τη χρηματοδότηση υπηρεσίας διαχειρίσεως και διαθέσεως αστικών αποβλήτων χρέωση υπολογιζόμενη με βάση την εκτίμηση του παραγόμενου από τους χρήστες της υπηρεσίας αυτής όγκου αποβλήτων και όχι με βάση την ποσότητα αποβλήτων που αυτοί πράγματι παρήγαγαν και παρέδωσαν, καθώς και την καταβολή από τους χρήστες, λόγω της ιδιότητάς τους ως κατόχων αποβλήτων, πρόσθετου τέλους, το προϊόν του οποίου αποσκοπεί στη χρηματοδότηση επενδύσεων κεφαλαίου που είναι αναγκαίες για την επεξεργασία των αποβλήτων, περιλαμβανομένης της ανακυκλώσεώς τους. Εναπόκειται, ωστόσο, στο αιτούν δικαστήριο να ελέγξει, βάσει των πραγματικών και νομικών στοιχείων που διαθέτει, αν τούτο έχει ως αποτέλεσμα να επιβαρύνονται ορισμένοι «κάτοχοι» με προδήλως δυσανάλογο κόστος σε σχέση με τον όγκο ή το είδος των αποβλήτων που μπορούν να παράγουν. Προς τούτο, το εθνικό δικαστήριο μπορεί, μεταξύ άλλων, να λάβει υπόψη κριτήρια συνδεδεμένα με το είδος των ακινήτων που χρησιμοποιούν οι χρήστες, την επιφάνεια και τη χρήση των ακινήτων αυτών, την ικανότητα παραγωγής αποβλήτων εκ μέρους των «κατόχων», τον όγκο των κάδων που έχουν τεθεί στη διάθεση

των χρηστών, καθώς και τη συχνότητα με την οποία πραγματοποιείται η αποκομιδή των αποβλήτων, καθόσον οι εν λόγω παράμετροι είναι ικανές να επηρεάσουν ευθέως το ύψος του κόστους διαχείρισεως των αποβλήτων.

Στο παρόν στάδιο εξελίξεως του δικαίου της Ένωσης δεν υφίσταται κανονιστική ρύθμιση, θεσπισθείσα βάσει του άρθρου 192 ΣΛΕΕ, η οποία να επιβάλλει στα κράτη μέλη συγκεκριμένη μέθοδο ως προς τη χρηματοδότηση του κόστους της διαθέσεως των αστικών αποβλήτων, οπότε η χρηματοδότηση αυτή μπορεί, κατ' επιλογήν του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους, να διασφαλίζεται αδιακρίτως, με φόρο, με τέλος ή με οποιονδήποτε άλλο τρόπο.

Υπό τις συνθήκες αυτές, η χρησιμοποίηση κριτηρίων χρεώσεως βασιζόμενων στον όγκο των κάδων που τίθενται στη διάθεση των χρηστών, σε συνάρτηση ιδίως με την επιφάνεια των ακινήτων που αυτοί χρησιμοποιούν καθώς και με τον προορισμό των ακινήτων αυτών, μπορεί να καταστήσει δυνατό τον υπολογισμό του κόστους της διαθέσεως των εν λόγω αποβλήτων και την κατανομή του μεταξύ των διαφόρων κατόχων, στο μέτρο που η ως άνω παράμετρος μπορεί να επηρεάσει άμεσα το ύψος του εν λόγω κόστους (βλ., συναφώς, απόφαση της 16ης Ιουλίου 2009, Futura Immobiliare κ.λπ., C-254/08, EU:C:2009:479, σκέψεις 48 και 50).

(βλ. σκέψεις 26, 32 και διατακτ.)